

[Finansministeren.]

end de satser, der er nævnt i det tekniske udvalgs betænkning, idet jeg som tidligere fremført må holde for, at det foreliggende problem må søges løst uden væsentlige indtægtstab for staten, og det vil derfor være naturligt først at se, hvorledes en omlægning som den foreslåede fungerer i praksis.

Med hensyn til forslagets enkeltheder skal jeg henviser til betænkningen fra det tekniske udvalg.

Endelig indeholder forslaget nogle ændringer i de gældende bestemmelser om fritagelse for engrosafgifterne af spiritus og vin. Jeg henviser herom til bemærkningerne til lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Handelsministeren (Philip): Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte *forslag til beværterlov*.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, er forslag til lov om ændringer i den gældende beværterlov fremsat såvel i folketingssamlingen 1955-56 som i samlingen 1956-57. Det her foreliggende lovforslag adskiller sig fra de tidligere derved, at det denne gang er anset for mest hensigtsmæssigt at søge alle de foreslåede ændringer indarbejdet i et forslag til en helt ny lov. Det er mit håb, at forslaget herved har vundet i overskuelighed. Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at der, for yderligere at lette oversigten over de foreslåede ændringer, som bilag til lovforslaget er optrykt en gengivelse af forslagets tekst, i hvilken de nye bestemmelser er trykt med kursiv, medens de bestemmelser i den gældende lov, der udgår, er sat i skarp parentes.

Begge de to tidligere forslag blev efter første behandling sendt til udvalgsbehandling. Intet af de pågældende udvalg nåede imidlertid at afgive betænkning. Det i sidste samling nedsatte udvalg havde dog, så vidt vides, på det nærmeste afsluttet sit arbejde, da tinget i foråret opløstes. Ved forslagets udarbejdelse er der taget hensyn til de ændringer i de tidligere forslag, hvorom der mellem udvalget og min forgænger, fru Lis Groes, var opnået enighed. Jeg sigter her til

forslaget om ophævelse af den næppe tidsvarende regel i den gældende lovs § 2, stk. 2, hvorefter personer, der lever i ægteskab, kun kan erhverve adkomst i henhold til beværterloven, for så vidt den ene ægtefælle ikke allerede måtte være i besiddelse af sådan adkomst eller adkomst i henhold til næringsloven. Den tilsvarende regel i næringsloven må vist forventes ophævet ved denne lovs forestående revision. Endvidere tænker jeg på et par ændringer i § 26 — marketenderibestemmelsen — hvilke ændringer nærmere omhandles i bemærkningerne, samt endelig på, at det oprindeligt fremsatte forslag — de tidligere forslags § 8 — om gennemførelse af regler til beskyttelse af hotelbetegnelsen er frafaldet. Jeg er på disse punkter enig såvel med udvalget som med min forgænger.

Herudover foreslås imidlertid også gennemført ændringer på en række andre punkter, der nærmere er opregnet i de generelle bemærkninger til lovforslaget. Om de fleste af disse ændringer gælder, at de, omend praktiske, næppe er af revolutionerende betydning, hvorfor jeg skal tillade mig at nøjes med at henviser til de til hver enkelt bestemmelse fremsatte bemærkninger.

Til enkelte af de nye bestemmelser vil jeg dog gerne knytte et par yderligere bemærkninger.

Som bekendt indeholder den gældende lovs § 8 et forbud mod, at beværtere og gæstgivere har mere end ét fast forretningssted inden for samme kommune. Når den lokale bevillingsmyndighed og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler det, kan handelsministeren imidlertid gøre undtagelse fra det omhandlede forbud. Tilsvarende bestemmelse fandtes såvel i beværterloven af 1912 som i 1924-loven, og baggrunden har i det væsentligste været at søge deri, at man — på linje med, hvad der gælder om næringslovens forbud mod, at handlende har flere forretningssteder — ville søge at hindre koncerndannelser. Bestemmelsen er da også hidtil af handelsministeriet praktiseret på en sådan måde, at man som hovedregel kun har meddelt tilladelse for beværtere til at have ét ekstra forretningssted, f. eks. en sommerrestaurant — såsom her i byen Tivolirestauranten — eller til